

wanarauf ajas wennapoegade talus oma elopäitiwi õhtule, ehk ta sül peremeestele midagi foormat sellega ei teinud. Tema oli eneselle nooremal põlwel ošawa seppise tööga faunist wara wanapääwade tugiks foto fotonud, mis Kaljomäe herra käes intressi peal seisis. Käspär oli wana poismees, ei tarvitannud viina ega tubakat, ja oli ommetegi üle wiiskümmend aastad lõetsu tule palaval rasket tööd tehes terveks jäänud, ja näitas praego veel wanale enam teha tugevust, kui mitto viinanõtjad wiekünnine aasta wanusej. Laaneoro küla rahwas arvas Käspäri wäga ihnuks ja põhjato rikaks, jah, mõningad ütlesid temal sala rahakandjad ja muud nõgemata abimeehed olewad, kes aeg aealt wanarauga fufrule lisa töiwad. Üga sala rahakandja jut oli niisama wale, kui wanalese ihnu ja põhjato rikus. Tema rikuse põhja võime meie tõt mõelda äraseletada, kuida asti pärast Käspäri surma awalikuks ilmus, kus wiis-sada-seitsekümmend rublo hõbedat wenna poegade lastele päranduselks jää. Wana õnnis kiriko-õpetaja, kes Käspäri palve peale tema wiinsed tahtmised üleskirjutanud, on meile seda raha lugu ise äraseletanud. Lugejad võiwad hõlpsalt mõtelda, et wana Käspäri arvatut rikus Hiio-pere tüttride hindas kesilaste filmas fastwatas.

Sel aeal, kellest meie jutustame ja mis mõne aasta enne Käspäri surma ulatab, oli Laaneoro nooremal rahval wiis sügisel ja talvel paatorda nädalas Hiio-talus widewikul käia; wana Käspär

oli wäga osav jutumees ja teadis paljo fentsakaid elojuhtumisi teistele weba. Tütarlapset võtsid kodunut lõngakedrad ehk sulatvardab laesa, noored meeched muud piroleosed näputööd, et ledagi asjata oma aega ei viitnud, kui wanarauga jut pikemale festis kui widewis. Ehk sül Laaneorus folm wai neli rikad perepoed Hiio tütarlaste ümber libitsefid, siiski võis üfs tähälpanija inimene tütarlaste kombetest selgeste näha: et rikad poisid nende meeles paljo ei maksnud. Mõned külanaised arwasid — kas umbes wai tõt mõöda? ei tea meie mitte — et Kadaka Jaani, ühe lebwa wabandiko poead ja mõlemad sulased, tütarlaste armokesed pidid olema. Kes jõuab noore tütarlapse südame põhja waabatal — Meie ei tahka nii õrnaid asju Kalendri-lugeja ette tua, waid siin katsuda, nii pikalt kui joud ulatab, ühe Hiio-talo widewiko kuju paberit lehdede peale finnitada. Ja kui jutule hiilgavaid faste jälgi sugugi nähtavale ei peaks jäätma, siis ei tohi seda widewikopidajatele ega wana jutunrehele siuks mõista, waid langeb süü üssi kirjutajale, selle õpmata käsi lenama tolmo vici pealt maaha puistas. — Meie päivil meetalise igalt poolt rohkesti võderamaade kirjalaua turule, mis läbi oma lohaga hoopis ärawderdume, fui filmad alati üle piire siutame, ja ial meie küla waino muro hoiendust, ehk meie leppiko vörpika laulo enam tähele ei pane. Urjo aamikud, Lääne leppikud ja Viro männikud fastwatasid fölik veel wanaaegsel ilul: mitspäitäst